

Standpunkt, og en anden Fremstilling fra den højtærede Ministers Side er ikke fri for at kunne betegnes som urigtig.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

P. J. Pedersen: Det foreliggende Lovforslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til en velvillig og hurtig Behandling. Jeg betragter det som et ringe Bidrag til Løsningen af det store Spørgsmaal, som stadig melder sig til Afgørelse, nemlig Sikringen af vort Lands Møntvæsen, saaledes at der skabes et fast Grundlag for Bevarelsen og Udviklingen af Landets Erhvervsliv. Under de Forhandlinger, der saavel i dette høje Ting som andetsteds har været ført herom, er der kommet højest forskellige Meninger frem, dels om, hvilke Foranstaltninger der bør træffes for at tilvejebringe en saadan Sikring, dels og navnlig om, hvilke Midler man maatte anvende enten for at hæve Værdien af den danske Valuta eller for at sikre en fast blivende Værdi af denne. Men om een Ting har man fra alle Sider været enig, nemlig at man burde undgaa, at Værdien af den danske Mønt sank yderligere. Nu vil de Foranstaltninger, der kan træffes paa Grundlag af det foreliggende Forslag, som forventelig vil blive vedtaget, selvfølgelig i sig selv ikke kunne hindre en saadan Nedgang i den danske Valuta, men de kan, som jeg allerede har nævnt, yde et ringe Bidrag dertil, idet de bl. a. kan forhindre en Spekulation imod den danske Krone, forhindre, at man i en given Situation, hvor der er Tendens til Nedgang, eller hvor Nedgang maaske allerede er konstateret, i Spekulationsøjemed bidrager til en Fortsættelse af denne Nedgang. Og derfor maa altsaa Lovforslaget og de Foranstaltninger, det bygger paa, hilses med Tilfredshed.

Jeg kan ikke undlade at beklage, at det foreliggende Lovforslag møder det høje Ting i en anden Skikkelse end den, hvori det blev fremsat i Folketinget, idet Lovens Varighed efter den Forandring, der blev truffet i Folketinget, er begrænset til 2 Maaneder, medens den i det Folketinget oprindeligt fremsatte Lovforslag var ansat til 5 Maaneder. Jeg er nemlig ikke sikker paa, at man i Løbet af disse to Maaneder, i hvilke Loven skal gælde, vil være naaet til, at de Foranstaltninger, det her drejer sig om, er blevet overflødige. Og man vil saa inden den Tid — hvis man da ikke vil ophøre med disse Foranstalt-

ninger — staa overfor Spørgsmaalet om en yderligere Forlængelse af Loven. Jeg ser imidlertid i dette, at Lovforslaget har faaet Tilslutning fra saa godt som alle Sider i Folketinget og tillige, efter hvad vi har hørt af det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), i hvert Fald kan ventes at faa Tilslutning fra Venstre i dette høje Ting, en Tilkendegivelse af, at man fra disse Partiers Side vil benytte Aarets sidste to Maaneder til at faa gennemført virkelig effektive Foranstaltninger, som denne muligvis kan gaa ind som et Led i, eller som kan gøre Foranstaltninger af denne Art overflødige. Hvis jeg har Ret i denne Betragtning, er dette jo kun et glædeligt Udslag af, at man er kommet til Klarhed over, at virkelige og mere dybtgaaende Foranstaltninger paa dette for Landets Møntvæsen saa vigtige Omraade maa træffes, og jeg anbefaler ud fra denne Betragtning Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Schovelin: Det konservative Parti vil lige saa lidt heroppe som i Folketinget være i Stand til at give dette Lovforslag vore Stemmer; paa den anden Side vil vi ikke modsætte os det, navnlig under det Hensyn, som blev fremhævet af det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), at saaledes som det nu er formet, vil der være Grund til at haabe paa en samlet Behandling af alle herhenhørende Spørgsmaal inden Aarets Udgang. Man vil altsaa forstaa, at i Modsætning til, hvad det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (P. J. Pedersen) sagde, er egentlig det eneste Fortrin, vi ser ved Lovforslaget, som det foreligger, netop det, at det er begrænset, saaledes at Gyldigheden ophører den 31. December 1924.

Da den oprindelige Lov om Valutacentralen i sin Tid blev vedtaget, blev den ganske vist ogsaa vedtaget med vore Stemmer, men vi gik med uden Begejstring og væsentlig kun under Hensyn til den Oplysningspligt, som derigennem blev indført, ligesom man selvfølgelig ikke tør nægte, at det kan have sin Betydning, at en Myndighed følger Forholdenes Udvikling paa Valutamarkedet med et vaagent Øje. Derimod havde vi ikke fra vor Side tænkt os, at der paa Grundlag af denne Lov skulde ske saa stærke Indgreb i Valutahandelen, som der faktisk er foregaaet. Vi ved jo alle, at det var først, da Valutacentralen havde kørt sig fast i sine egne Restriktioner, at den, som en Fortvivlelsens Udvej, kom her til Landstingsudvalget, der